

държава. Настъпват тревожни дни, довчерашни добри приятели, роднини, деца и родители стават врагове в тези ранни години след 1944 г. Смирено приемат диктатурата на пролетариата, без да се замислят, че са лъгани и от тяхно име и в тяхно име се правят най-големи престъпления.

Бялата бюлетина на опозицията за Габровски избирателен район е иззета от комунистите. За съвсем кратко време благодарение на печатницата на ССМ е отпечатана отново и започват трудности по разнасянето. Всичко се върши тайно само от съмишленици. Нерядко самите кандидати на опозиционната листа разнасят бюлетините. Често се сменят маршрутите и се правят комбинации, за да се проведат събрания. Властта задължава работниците от фабриките да преминават покрай дома на Елисавета поп Антонова, скандирайки: „Баба попадия при свети Илия“ и т. н. На балкона на квартирата, в която живее, през нощта идеолозите в града на БРП(к) закачат голям портрет на Н.В. цар Борис III с текст „Ето за кого плаче баба попадия.“¹³ Безобразията не свършват с това, могат да се приведат още много примери.

Градската организация на БЗНС „Н. Петков“ купува музикални инструменти. С тях младежи от Априловската гимназия и Механотехникума, членове на Земеделския младежки съюз в града, създават „Оранжев джаз“ и заедно с музиката на социалдемократическата партия организират предизборни събрания и вечеринки в района. Комунистите, разбира се, вземат мерки — младежите са изключени от училищата, привикани в милицията, заплашвани и бити. Връхна точка в противоречията между младежите от ССМ, ЗМС и РМС настъпва в предизборната кампания, в нощите, когато се лепят бюлетините и материалите. В кампанията на опозицията в града участват много честни хора, които не се страхуват от бой.

Въпреки манипулациите по изборите Елисавета поп Антонова е избрана за депутат във ВНС. За победата на опозицията в Габрово признава лично и Георги Димитров, който в едно свое изказване в Народното събрание казва: „Срам за работническо Габрово, че спечели опозицията“¹⁴, и Попанто-